

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Sžk/10/2020
Identifikačné číslo spisu: 7019200547
Dátum vydania rozhodnutia: 26. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Anita Filová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:7019200547.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Juraja Vališa, LL.M. v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): BE-SOFT a. s., Krakovská 2398/23, Košice, právne zastúpený: IURISTICO s.r.o., Cimborkova 13, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Špitálska 4 - 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. 10189/2017-M_OOP, 16527/2017 zo 7. apríla 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Sa/23/2019-13 z 24. októbra 2019, takto

r o z h o d o l :

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Sa/23/2019-13 z 24. októbra 2019 m e n í t a k , ž e o p a t r e n i e ž a l o v a n é h o č . 1 0 1 8 9 / 2 0 1 7 - M _ O O P , 1 6 5 2 7 / 2 0 1 7 z o 7 . a p r í l a 2 0 1 7 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

II. Žalobcovi p r i z n á v a n á r o k n a ú p l n ť u n á h r a d u d ō v o d n e v y n a l o ť e n ý c h t r o v k o n a n i a n a k r a j s k o m s ů d e a n a k a s a č n o m s ů d e .

O d ō v o d n e n i e

Priebeh správneho súdneho konania

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „správny súd“) zamietol žalobu podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“), ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti opatrenia žalovaného, označeného ako „Odpoveď na podanie spoločnosti BE-SOFT, a.s. zo dňa 07.04.2017 č. 10189/2017-M_OOP, 16527/2017 v spojení s opatrením Národného inšpektorátu práce označené ako „Žiadosť o doplnenie škooliteľov - odpoveď“ zo dňa 03.06.2016, č. BEZ/2016/1508, 2016/9643, v časti upozornenia, že F.. F. G. a F.. Z. I. ako bezpečnostní technici sú zaradení ako iné odborne spôsobilé osoby, ktoré môžu pokryť všetky témy výchov a vzdelávania iba u tých zamestnávateľov, ktorých kód podľa štatistickej klasifikácie ekonomických činností nie je uvedený v prílohe č. 1 k zákonu č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci (ďalej len „zákon o BOZP“).

2. Krajský súd po preskúmaní žalobou napadnutého opatrenia žalovaného a oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného a orgánu verejnej správy nižšieho stupňa dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. K námietke žalobcu, že správne orgány nerozhodovali spôsobom formálne označeným ako rozhodnutia, krajský súd uviedol, že podľa § 3 ods. 7 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), ustanovenia o základných pravidlách konania sa primerane použijú aj pri vydávaní osvedčení, posudkov, vyjadrení, odporúčaní a iných podobných opatrení. Podľa názoru krajského súdu z výkladu citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že vydávanie opatrení, na ktoré sa primerane vzťahujú zásady správneho konania, zákon uvádza iba demonštratívne. Krajský súd konštatoval, že opatrenie konštatuje existenciu určitého právneho vzťahu a týmto úkonom sa úradne potvrdzujú skutočnosti, ktoré sú v ňom uvedené. Existencia účelnosti opatrenia vyplýva z osobitných predpisov. Ak by opatrenie takúto právnu povahu nemalo, až vtedy by bolo treba vydať deklaratórne rozhodnutie.

3. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že ako vyplýva z § 27 ods. 13 písm. a/ zákona o BOZP, osoba oprávnená na výchovu a vzdelávanie je povinná bezodkladne písomne oznámiť Národnému inšpektorátu práce zmenu údajov podľa odseku 7 písm. b/ a c/ a podľa odseku 8 písm. b/ až d/ zákona o BOZP aj zmenu ďalších podmienok, za ktorých bolo oprávnenie na výchovu a vzdelávanie vydané. Národný inšpektorát práce vyjadruje svoj názor na navrhovanú zmenu formou opatrenia podľa § 3 ods. 7 správneho poriadku, teda či ju schvaľuje alebo neschvaľuje a týmto úkonom sa úradne potvrdzujú skutočnosti, ktoré sú v opatrení uvedené. Krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade opatrenie takúto právnu povahu malo, preto nebolo treba vydať deklaratórne rozhodnutie. Podľa názoru krajského súdu postup žalovaného, ani Národného inšpektorátu práce nemal vplyv na rozhodnutie (opatrenie) vo veci samej, pretože žalovaný dôsledne posúdil vyjadrenia Národného inšpektorátu práce, či je vecne správne a v súlade so zákonom.

4. K hmotnoprávnej argumentácii žalobcu krajský súd uviedol, že z § 27 ods. 4 písm. b/ zákona o BOZP vyplýva, že právnická osoba, ktorá žiada o vydanie oprávnenia na výchovu a vzdelávanie, musí mať určeného odborne spôsobilého školiteľa podľa prílohy č. 2a k zákonu o BOZP, ktorý je odborne spôsobilý na všetky témy všeobecných požiadaviek a osobitných požiadaviek výchovy a vzdelávania. Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na prílohu č. 2a k zákonu o BOZP, podľa ktorej v nadväznosti na § 27 ods. 4 zákona o BOZP, za osobu, ktorá je sama odborne spôsobilá na výchovu a vzdelávanie v činnosti 01.1 ako aj za školiteľa, ktorého odborná spôsobilosť pokrýva v celom rozsahu výchovu a vzdelávanie v činnosti 01.1, sa považuje iba autorizovaný bezpečnostný technik a iba on môže sám, tzn. ako jediný školiteľ realizovať výchovnovzdelávacie aktivity v činnosti 01.1. Krajský súd zastával názor, že podľa § 22 ods. 3 zákona o BOZP iba táto osoba môže samostatne vykonávať úlohy bezpečnostnotechnickej služby u zamestnávateľov, ktorých kód podľa štatistickej klasifikácie ekonomických činností je uvedený v prílohe č. 1 k zákonu o BOZP. Podľa prílohy č. 2a k zákonu o BOZP v nadväznosti na § 27 ods. 4 písm. b/ bod 2 cit. zákona školiteľmi v činnosti 01.1 môžu byť aj iné osoby ako autorizovaný bezpečnostný technik, ktorí potom vystupujú ako iné odborne spôsobilé osoby. Školitelia musia byť spoločne odborne spôsobilí na všetky témy všeobecných požiadaviek a osobitných požiadaviek výchovy a vzdelávania v činnosti 01.1, pričom v tejto činnosti môžu vykonávať výchovu a vzdelávanie len v tej časti, ktorú pokrýva ich odborná spôsobilosť.

5. Krajský súd konštatoval, že zákonodarca v prílohe č. 2a k zákonu o BOZP výslovne vyjadril, že žiadateľom, a teda aj školiteľom, ktorý je neobmedzene a samostatne spôsobilý vykonávať výchovu a vzdelávania v činnosti 01.1 je iba autorizovaný bezpečnostný technik. Keďže zákon o BOZP v prílohe č. 2a požaduje na neobmedzený výkon výchovy a vzdelávania v činnosti 01.1 odbornú spôsobilosť výslovne iba autorizovaného bezpečnostného technika, jeho účelom je zabezpečiť, aby výchova a vzdelávanie poskytovaná externe, tzn. dodávateľským spôsobom, bola čo najkvalitnejšia. Preto výchovu a vzdelávanie v činnosti 01.1, ktorá sa vykonáva dodávateľským spôsobom, môže neobmedzene poskytovať len autorizovaný bezpečnostný technik.

6. Krajský súd nesúhlasil s námietkou žalobcu, že žalovaný používa neprimeranú analógiu modelu bezpečnostnotechnickej služby k modelu výchovy a vzdelávania (body 20 - 26 žaloby), ku ktorej

uviedol, že z § 22 ods. 1 zákona o BOZP vyplýva, že vzdelávacie úlohy sú súčasťou poskytovanej bezpečnostnotechnickej služby.

7. Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že Národný inšpektorát práce v liste zo dňa 03.06.2016 správne zaradil navrhovaných bezpečnostných technikov do zoznamu školiteľov a správne vymedzil zamestnávateľov, u ktorých môžu výchovu a vzdelávanie vykonávať a preto žalobu podľa § 190 SSP zamietol.

II. Argumentácia účastníkov konania

8. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca („kasačný sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP, v ktorej navrhol, aby kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach zmenil tak, že zruší podanie žalovaného zo dňa 07.04.2017 a podanie Národného inšpektorátu práce zo dňa 03.06.2016 v časti upozornenia, že F.. F. G. a F.. Z. I. ako bezpečnostní technici sú zaradení ako iné odborne spôsobilé osoby, ktoré môžu pokryť všetky témy výchov a vzdelávania iba u tých zamestnávateľov, ktorých kód podľa štatistickej klasifikácie ekonomických činností nie je uvedený v prílohe č. 1 k zákonu o BOZP. Sťažovateľ žiadal vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

9. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal porušenie práva na spravodlivý proces, pretože krajský súd v odôvodnení rozsudku nevzal do úvahy argumentáciu sťažovateľa obsiahnutú v žalobe a v replike, hoci ju v celom rozsahu citoval. Podľa názoru sťažovateľa bolo povinnosťou krajského súdu vysporiadať sa s jeho argumentmi (pretože boli špecifické a vyžadujúce odpoveď správneho súdu), a to buď tak, že by sa s nimi stotožnil alebo uviedol, prečo tieto argumenty nepovažuje za opodstatnené.

10. Sťažovateľ nesúhlasil s právnym posúdením veci krajským súdom, nakoľko v prípade doplnenia školiteľov do projektu výchovy a vzdelávania nejde o výkon oznamovacej povinnosti o zmene údajov stanovenej § 27 ods. 13 písm. a/ zákona o BOZP. Sťažovateľ uviedol, že evidenčný postup má svoje opodstatnenie len v prípade, ak sa oznamovacia povinnosť týka školiteľov, ktorí boli už schválení a zaradení do projektu výchovy a vzdelávania, t.j. nie v prípade, ak ide o zaradenie nových školiteľov do už schváleného vzorového projektu výchovy a vzdelávania, a teda o rozšírenie oprávnenia podľa § 27 ods. 3 zákona o BOZP. Sťažovateľ mal za to, že pokiaľ sa na konanie o vydanie oprávnenia na výchovu a vzdelávanie podľa § 6 ods. 1 písm. d/ a § 21 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o inšpekcii práce“ alebo „zákon č. 125/2006 Z.z.“) vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, tento predpis sa musí nevyhnutne vzťahovať aj na konanie o zaradení nových školiteľov, nakoľko ide o zmenu podmienok, za ktorých bolo oprávnenie na výchovu a vzdelávanie vydané a Národný inšpektorát práce pri takomto oznámení skúma, či sú naďalej splnené podmienky na vydanie oprávnenia v zmysle § 27 ods. 4 písm. b/ a c/ zákona o BOZP. Sťažovateľ uviedol, že z dôvodu, že sa riadne správne konanie neuskutočnilo a nedošlo k vydaniu riadneho správneho rozhodnutia, bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť.

11. Sťažovateľ ďalej namietal nesprávne právne posúdenie i v časti nezákonného obmedzenia oprávnenia sťažovateľa na výchovu a vzdelávanie, pretože krajský súd si mylí žiadateľa a školiteľa a taktiež používa neprimeranú analógiu modelu bezpečnostnotechnickej služby k modelu výchovy a vzdelávania. Sťažovateľ poukázal na zásadu lex specialis, keď výchova a vzdelávanie sú upravené samostatne a na ich výkon sa vyžaduje samostatné oprávnenie podľa § 27 BOZP, zatiaľ čo na výkon bezpečnostnotechnickej služby sa vyžaduje osvedčenie podľa § 23, resp. § 24 zákona o BOZP. Súčasne poukázal na diskrimináciu jednak vo vzťahu k výchove a vzdelávaniu dodávateľským spôsobom oproti internému zabezpečovaniu výchovy a vzdelávaniu a i vo vzťahu k doterajšej praxi správnych orgánov.

12. Sťažovateľ mal za to, že spoločnosť (oprávnená podľa § 27 ods. 3 zákona o BOZP) spĺňa odbornú spôsobilosť „autorizovaného bezpečnostného technika“ vyžadovanú pre žiadateľa a navrhovaní školitelia sú zaradení ako „iné odborné osoby“, ktorí v zmysle prílohy č. 2a k zákonu o BOZP splnili všetky požiadavky zákonodarcu na to, aby mohli pokryť všetky témy všeobecných a osobitných

požiadaviek v rámci výchovy a vzdelávania, a teda splnili podmienku podľa § 27 ods. 4 písm. b/ bod 2 zákona o BOZP, na základe čoho im malo byť priznané právo zastávať pozíciu školiteľov bez obmedzenia, pretože zákon o BOZP takéto obmedzenia neustanovuje.

13. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že proti preskúmanému podaniu žalovaného ako aj Národného inšpektorátu práce nie je prípustná správna žaloba, pretože preskúmané podania nemajú povahu správneho rozhodnutia podľa správneho poriadku. Žalovaný zastáva názor, že v prípade schvaľovania zmeny školiteľov (t.j. zmien ďalších podmienok, za ktorých bolo oprávnenie na výchovu a vzdelávanie vydané) sa nejedná o rozhodovanie o právach a povinnostiach žalobcu, ale ide de facto o vyjadrenie Národného inšpektorátu práce k uvedenej zmene. Žalovaný uviedol, že vyjadrenie Národného inšpektorátu práce k oznámeniu nových školiteľov nemá záväzný charakter, a teda nie je rozhodnutím vydaným v správnom konaní. Podľa jeho názoru rozsudok krajského súdu bol vydaný na základe správneho právneho posúdenia veci, je preskúmateľný, riadne odôvodnený, nemá žiadne vady, rovnako ako konanie, ktoré mu predchádzalo, preto navrhol zamietnutie kasačnej sťažnosti v celom rozsahu.

III. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

14. 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší správny súd“) činnosť a začal konať vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konal Najvyšší súd Slovenskej republiky v správnom kolégiu (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy SR v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Predmetná kasačná sťažnosť bola predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 27. apríla 2020 a zaregistrovaná v jeho správnom kolégiu pod sp.zn. 4 Sžk 10/2020. Od 1. augusta 2021 je teda na konanie o nej príslušný Najvyšší správny súd. Vec bola náhodným spôsobom pridelená do piateho senátu Najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej rozhodol pod pôvodnou spisovou značkou.

15. Najvyšší správny súd, po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP) a má predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podanej kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1 a 2 SSP) rozhodujúc bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu, pričom dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

16. Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Podľa § 6 ods. 1 písm. d/ bod 2 zákona č. 125/2006 Z.z., národný inšpektorát práce vydáva a odoberá oprávnenie fyzickej osobe a právnickej osobe na vykonávanie výchovy a vzdelávania v oblasti ochrany práce.

18. Podľa § 21 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z.z., na konanie podľa § 4 písm. e/, § 6 ods. 1 písm. b/, d/ a e/, § 7 ods. 3 písm. d/, e/, i/ a s/, ods. 8 písm. b/ a ods. 9, § 12 ods. 2 písm. d/ až f/, § 19 a 20 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní ak tento zákon neustanovuje inak. Pri vydaní oprávnenia, osvedčenia, dokladu o uznaní odbornej spôsobilosti, preukazu a povolenia podľa tohto zákona sa rozhodnutie len vyznačí v spise a namiesto písomného vyhotovenia rozhodnutia sa účastníkovi konania vydá príslušný doklad.

19. Podľa § 27 ods. 13 písm. a/ zákona o BOZP, osoba oprávnená na výchovu a vzdelávanie je povinná bezodkladne písomne oznámiť Národnému inšpektorátu práce zmenu údajov podľa odseku 7 písm. b/ a c/ a podľa odseku 8 písm. b/ až d/ a zmenu ďalších podmienok, za ktorých bolo oprávnenie na výchovu a vzdelávanie vydané, spolu s predložením príslušných dokladov.

20. Podľa § 27 ods. 13 písm. f/ zákona o BOZP, osoba oprávnená na výchovu a vzdelávanie je povinná vykonávať výchovu a vzdelávanie len školiteľmi uvedenými v schválenom vzorovom projekte výchovy a vzdelávania alebo inými školiteľmi oznámenými podľa písmena a/.

21. Podľa § 22 ods. 3 zákona o BOZP, úlohy bezpečnostnotechnickej služby vykonáva bezpečnostný technik a u zamestnávateľa, ktorého kód odvetvovej klasifikácie ekonomickej činnosti je uvedený v prílohe č. 1, samostatne vykonáva autorizovaný bezpečnostný technik. Bezpečnostný technik môže vykonávať odborné úlohy u zamestnávateľa, ktorého kód podľa štatistickej klasifikácie ekonomických činností je uvedený v prílohe č. 1, len pod dozorom autorizovaného bezpečnostného technika. Na účely vykonávania úloh bezpečnostnotechnickej služby u zamestnávateľa, ktorého kód podľa štatistickej klasifikácie ekonomických činností uvedený v prílohe č. 1 je 05 až 09, sa za autorizovaného bezpečnostného technika považuje fyzická osoba, ktorá vykonáva funkciu odborne spôsobilého zamestnanca na plnenie úloh na úseku bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a bezpečnosti prevádzky podľa osobitného predpisu.

22. Podľa § 27 ods. 4 písm. b/ zákona o BOZP, podmienkou na vydanie oprávnenia na výchovu a vzdelávanie je, ak žiadateľom je fyzická osoba, ktorá sama nespĺňa podmienky ustanovené v písmene a/, alebo právnická osoba, žiadateľom určený odborný zástupca s odbornou spôsobilosťou a odbornou praxou podľa prílohy č. 2a a žiadateľom

- 1) určený školiteľ, ktorý spĺňa podmienky ustanovené pre žiadateľa v písmene a/, alebo
- 2) určení viacerí školitelia s odbornou spôsobilosťou podľa prílohy č. 2a, ktorí sú spoločne odborne spôsobilí na všetky témy všeobecných požiadaviek a osobitných požiadaviek výchovy a vzdelávania, s odbornou praxou podľa prílohy č. 2a a lektorskou spôsobilosťou.

23. Úlohou kasačného súdu bolo posúdiť, či krajský súd/žalovaný si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia/opatrenia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či opatrenie orgánu verejnej správy bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi a teda, či bol sťažovateľ rozsudkom krajského súdu a preskúvaným opatrením a postupom orgánu verejnej správy ukrátený na svojich právach.

24. Vo vzťahu k námietke sťažovateľa, v zmysle ktorej žalovaný nesprávne posudzuje doplnenie školiteľov do projektu výchovy a vzdelávania ako výkon oznamovacej povinnosti o zmene údajov stanovenej § 27 ods. 13 písm. a/ zákona o BOZP, ktorej prisudzuje len evidenčnú povahu, kasačný súd po preskúmaní napadnutého opatrenia, ako aj celého obsahu administratívneho spisu uvádza, že musel prisvedčiť dôvodnosti tejto kasačnej námietky.

25. Kasačný súd zastáva názor, že oznamovanie a schvaľovanie školiteľov do projektu výchovy a vzdelávania z dôvodu jej relevancie, sa má realizovať v režime správneho konania. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť, že školitelia, ktorí majú byť zaradení do už existujúceho projektu výchovy a vzdelávania musia spĺňať zákonom stanovené kritéria odbornej spôsobilosti, ktoré musia byť vyhodnocované v podstate rovnakým spôsobom ako pri vydávaní oprávnenia fyzickej osobe alebo právnickej osobe na vykonávanie výchovy a vzdelávania v oblasti ochrany práce [§ 6 ods. 1 písm. d/ bod 2 zákona č. 125/2006 Z.z. v spojení s § 27 ods. 4 zákona o BOZP]. Preto je namieste súhlasiť s názorom sťažovateľa, podľa ktorého evidenčný postup mimo rámca správneho konania má svoje opodstatnenie iba v prípade, ak sa oznamovacia povinnosť týka školiteľov, ktorí boli už schválení a zaradení do projektu výchovy a vzdelávania, t. j. takých, pri ktorých zmena ich osobných údajov nemá vplyv na posudzovanie splnenia kritérií odbornej spôsobilosti. Kasačný súd preto v zhode s názorom sťažovateľa konštatuje, že v prípade F.. G. a F.. I. oznamovacia povinnosť nemala čisto evidenčnú povahu, ale vyvolávala potrebu preskúmania oznámenia s cieľom zistiť, či po oznámení zmien sú naďalej splnené podmienky na vydanie oprávnenia v zmysle § 27 ods. 4 zákona o BOZP.

26. Na základe vyššie uvedených skutočností kasačný súd opakuje, že v prípade, ak je správny orgán povinný posudzovať splnenie odbornej spôsobilosti školiteľa, ktorý má byť zapísaný do schváleného projektu výchovy a vzdelávania, Národný inšpektorát práce je povinný rozhodovať o tejto skutočnosti rozhodnutím, ktoré spĺňa základné náležitosti rozhodnutia podľa § 47 správneho poriadku.

27. Vo vyjadrení ku správnej žalobe žalovaný uviedol, že „proces schvaľovania zmien údajov podľa § 27 ods. 7 písm. b/ a c/ zákona o BOZP, za ktorých bolo oprávnenie na výchovu a vzdelávanie vydané, nie je „expressis verbis“ formulovaný v zákone, ale ustálil sa v praxi, nakoľko vychádza z teleologického a logického výkladu § 27 zákona o BOZP. Národný inšpektorát práce vyjadruje svoj názor na navrhovanú zmenu formou vyjadrenia. V prípade, že by sa napriek vyjadreniu Národného inšpektorátu práce osoba oprávnená na výchovu a vzdelávanie neriadila jeho názorom, vystavovala by sa riziku, že v prípade kontroly spĺňania podmienok vykonávania výchovy a vzdelávania, by jej bolo odobraté oprávnenie.“ Kasačný súd s uvedeným právnym názorom žalovaného, ktorý si osvojil aj krajský súd s poukazom na body 24 až 26 nesúhlasí.

28. Čo sa týka hmotnoprávných námietok, z kasačnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta nesprávne právne posúdenie veci v časti nezákonného obmedzenia oprávnenia žalobcu na výchovu a vzdelávanie, keď nie je uzrozumený s tým, že bezpečnostní technici F.. F. G. a F.. Z. I. boli doplnení do zoznamu školiteľov na zabezpečenie výchovy a vzdelávania v oblasti ochrany práce, avšak môžu pokryť všetky témy výchovy a vzdelávania iba u tých zamestnávateľov, ktorých kód podľa štatistickej klasifikácie ekonomických činností nie je uvedený v prílohe č. 1 zákona o BOZP.

29. Na úvod posúdenia tejto námietky, kasačný súd uvádza, že súhlasí s názorom sťažovateľa, v zmysle ktorého zákon o BOZP rozlišuje medzi činnosťami s vyšším rizikom podľa prílohy č. 1 k zákonu o BOZP a ostatnými činnosťami len na účely výkonu bezpečnostnotechnickej služby podľa § 22.

30. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na § 22 ods. 3 zákona o BOZP, v zmysle ktorého úlohy bezpečnostnotechnickej služby vykonáva bezpečnostný technik a u zamestnávateľa uvedeného v prílohe č. 1, samostatne vykonáva autorizovaný bezpečnostný technik, pričom podľa § 27 ods. 3 zákona o BOZP, pre vlastných zamestnancov môže činnosti výchovy a vzdelávania vykonávať každý zamestnávateľ aj bez oprávnenia na výchovu a vzdelávania v oblasti ochrany práce.

31. Z uvedených ustanovení zákona o BOZP teda vyplýva, že iba autorizovaný bezpečnostný technik môže samostatne vykonávať úlohy bezpečnostnotechnickej služby u zamestnávateľov, ktorí patria do prílohy č. 1 k zákonu o BOZP. V súvislosti s uvedeným je však potrebné zdôrazniť, že bezpečnostnotechnická služba a výchova a vzdelávanie, nie sú totožné pojmy.

32. Rozdiel medzi bezpečnostnotechnickou službou a výchovou a vzdelávaním, ako správne poukázal sťažovateľ sa dá zhrnúť tak, že bezpečnostnotechnická služba je aktívnym výkonom analytickej činnosti odbornej osoby, ktorá poradnou činnosťou upravuje priestory, činnosti a postupy týkajúce sa výkonu práce. Bezpečnostnotechnická služba poskytuje zamestnávateľovi poradenské služby v oblasti odborných, metodických, organizačných, kontrolných, koordinačných, vzdelávacích úloh a iných úloh pri zaisťovaní bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, a to najmä z hľadiska primeranosti pracovných priestorov a stavieb, pracovných procesov a pracovných postupov, pracovných prostriedkov a iných technických zariadení, pracovného prostredia a ich technického, organizačného a personálneho zabezpečenia.

33. Na strane druhej výchova a vzdelávanie je aktívnym výkonom lektorskej činnosti odbornej osoby, ktorá výchovnovzdelávacou činnosťou pripravuje adresátov tejto činnosti na výkon ich práce. Lektorská činnosť vo všeobecnosti spočíva v sprostredkovaní informácií menej odborným osobám osobou, ktorej odbornosť je dostatočná na zreteľné ovládanie informácií, ktoré sprostredkuje. Pri výkone výchovy a vzdelávania školiteľ nevykonáva porovnateľnú analytickú činnosť ako (autorizovaný) bezpečnostný technik, ale činnosť lektorskú, ktorou zabezpečuje, aby osoby

vykonávajúce prácu boli dostatočne pripravené na výkon práce so zameraním na zabezpečenie bezpečnosti a ochrany zdravia s tým, že len samotné oprávnenie na výkon bezpečnostnotechnickej služby nepostačuje aj na výkon výchovy a vzdelávania, nakoľko sa na výchovu a vzdelávanie vyžaduje osobitné oprávnenie podľa § 27 zákona o BOZP. S poukazom na uvedené argumenty, záver o tom, že výchova a vzdelávanie je „súčasťou“ bezpečnostnotechnickej služby, nemôže obstať.

34. V tejto súvislosti kasačnému súdu nedá nepoukázať na skutočnosť, že zamestnávateľa môžu organizovať a vykonávať výchovu a vzdelávanie v oblasti ochrany práce pre vlastných zamestnancov a vedúcich zamestnancov bez akýchkoľvek obmedzení a potreby zabezpečovať oprávnenie na výchovu a vzdelávanie, aj keď ide o zamestnávateľa s vyšším bezpečnostným rizikom. Preto nemožno súhlasiť s právnym názorom žalovaného, v zmysle ktorého za účelom zabezpečenia čo najvyššej kvality, výchovu a vzdelávanie v činnosti 01.1, ktorá sa vykonáva dodávateľským spôsobom, môže neobmedzene poskytovať len autorizovaný bezpečnostný technik.

35. Na základe vyššie uvedených skutočností kasačný súd nesúhlasí s právnym názorom správneho súdu, že iba autorizovaný bezpečnostný technik môže sám ako školiteľ realizovať výchovnovzdelávacie aktivity v činnosti 01.1 dodajúc, že ak by sa prijal takýto výklad, uvedenie podmienok pre školiteľa v skupine 01 v prílohe č. 2a k zákonu o BOZP v rozsahu „osoba s príslušným dokladom“, ako je tento pojem vysvetlený v písm. a/ tejto prílohy, a „iná odborne spôsobilá osoba“, ako je tento vysvetlený v písm. g/ tejto prílohy, by nemalo uplatnenie, ako na to správne poukázal sťažovateľ.

36. Rovnako kasačný súd nesúhlasí so záverom krajského súdu, v zmysle ktorého sú vzdelávacie úlohy súčasťou poskytovanej bezpečnostnotechnickej služby. Z ustanovenia § 22 ods. 1 zákona o BOZP síce vyplýva, že bezpečnostnotechnická služba poskytuje zamestnávateľovi o. i. poradenské služby v oblasti vzdelávacích úloh, avšak z ustanovenia § 27 zákona o BOZP jednoznačne vyplýva, že fyzická osoba a právnická osoba môžu organizovať a vykonávať výchovu a vzdelávanie v oblasti ochrany práce v rozsahu jednotlivých činností podľa prílohy č. 2 bez rozlišovania, či ide o činnosti s vyšším rizikom, alebo nie, na základe oprávnenia vydaného Národným inšpektorátom práce, a to po splnení určitých zákonom vymedzených podmienok.

37. Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší správny súd konštatuje, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol také skutočnosti, ktoré spochybňujú vecnú správnosť výroku napadnutého rozsudku krajského súdu, nakoľko konajúce orgány verejnej správy tým, že opatrením vyslovili, že bezpečnostní technici ako iné odborne spôsobilé osoby môžu pokryť všetky témy výchov a vzdelávania iba u tých zamestnávateľov, ktorých kód podľa štatistickej klasifikácie ekonomických činností nie je uvedený v prílohe č. 1 k zákonu o BOZP vec nesprávne právne posúdili [§ 191 ods. 1 písm. c/ SSP]. Navyiac v konaní pred orgánmi verejnej správy došlo k podstatnému porušeniu ustanovení správneho poriadku, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného opatrenia [§ 191 ods. 1 písm. c/ SSP]. Preto Najvyšší správny súd postupom podľa § 462 ods. 2 SSP zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že napadnuté opatrenie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

38. Najvyšší správny súd nepristúpil k zrušeniu aj opatrenia Národného inšpektorátu práce v časti obmedzenia dotýčajúcich odborne spôsobilých osôb, nakoľko v danom prípade, vzhľadom na právny názor kasačného súdu, prichádza do úvahy zrušenie opatrenia Národného inšpektorátu práce v celom rozsahu, avšak kasačný súd bol viazaný nielen kasačnými bodmi, ale aj sťažovateľom (žalobcom) vymedzeným rozsahom súdneho prieskumu (§ 134 ods. 1 SSP), na rozdiel od neviazanosti žalovaného rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 59 ods. 1 správneho poriadku).

39. Úlohou žalovaného bude v ďalšom konaní postupovať v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru kasačného súdu (§ 469 SSP).

40. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania, ako

aj trov konania pred správnym súdom (§ 175 ods. 1 SSP). O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

41. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.